

|                            |                                |
|----------------------------|--------------------------------|
| Súd:                       | Najvyšší súd SR                |
| Spisová značka:            | 5XCdo/4/2018                   |
| Identifikačné číslo spisu: | 6812207037                     |
| Dátum vydania rozhodnutia: | 09.08.2018                     |
| Meno a priezvisko:         | JUDr. Helena Haukvitzová       |
| Funkcia:                   | sudca                          |
| ECLI:                      | ECLI:SK:NSSR:2018:6812207037.1 |

## UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobkyne POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pribinova č. 25, IČO: 35 807 598, proti žalovanej Slovenskej republike, za ktorú koná Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, so sídlom v Bratislave, Župné nám. č. 13, o náhradu majetkovej a nemajetkovej ujmy, vedenom na Okresnom súde Revúca pod sp.zn. 4C/449/2012, o dovolaní žalobkyne proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici z 12. augusta 2014 sp.zn. 13Co/245/2014, takto

### rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Žalovanej nepriznáva náhradu trov dovolacieho konania.

### Odôvodnenie

1. Krajský súd v Banskej Bystrici (ďalej aj „odvolací súd“) uznesením z 12. augusta 2014 sp.zn. 13Co/245/2014 odvolanie žalobkyne ako oneskorene podané odmietol (§ 218 ods. 1 písm. a/ O.s.p.) s poukazom na ustanovenie § 204 ods. 1 O.s.p..

2. Proti uzneseniu odvolacieho súdu žalobkyňa podala na pošte dňa 24. septembra 2014 dovolanie dôvodiac, že odmietnutím odvolania ako oneskorene podaného odvolacím súdom, jej bola odňatá možnosť konať pred súdom, hoci procesné predpoklady pre tento postup neboli dané z dôvodu odovzdania podania odvolania v rámci odvolacej lehoty obchodnej spoločnosti ReMax Courier Service, spol. s.ro., ktorej predmetom je poskytovanie poštových služieb.

3. Podľa ustanovenia § 470 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), ktorý nadobudol účinnosť 1. júla 2016, platí, že ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. Podľa § 470 ods. 2 veta prvá CSP právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované.

4. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“ alebo „dovolací“) ako súd dovolací (§ 35 CSP) po zistení, že dovolanie podala včas strana v spore (§ 427 ods. 1 CSP), zastúpená v súlade so zákonom (§ 429 ods. 1, 2 CSP), bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 443 CSP), preskúmal vec a

dospel k záveru, že dovolanie žalobkyne treba odmietnuť, pretože smeruje proti rozhodnutiu proti ktorému nie je dovolanie prípustné (§ 447 písm. c/ CSP).

5. Na odôvodnenie svojho záveru dovolací súd v zmysle § 451 ods. 3 CSP stručne uvádza, že v § 239 O.s.p. sú vymenované uznesenia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné. V týchto ustanoveniach nie je uvedené uznesenie odvolacieho súdu, ktorým bolo odmietnuté odvolanie proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie. Prípustnosť podaného dovolania preto z § 239 ods. 1 a 2 O.s.p. nevyplýva. Bolo by dovolanie prípustné iba vtedy, ak by konanie, ktoré jeho vydaniu predchádzalo malo niektorú z väd uvedených v § 237 ods. 1 písm. a/ až g/ O.s.p. Takúto vadu konania ale dovolací súd nezistil.

6. Žalobkyňa v dovolaní namieta, že v konaní jej bola odňatá možnosť pred súdom konať (§ 237 písm. f/ O.s.p.). Odňatím možnosti pred súdom konať sa rozumie nesprávny procesný postup súdu, ktorým sa účastníkovi znemožňuje realizácia jeho procesných oprávnení (viď napríklad R 23/1994 a R 4/2003, rozhodnutie najvyššieho súdu publikované v časopise Zo súdnej praxe pod č. 14/1996, prípadne tiež ďalšie rozhodnutia najvyššieho súdu, napríklad sp.zn. 1 Cdo 41/2000, 2 Cdo 119/2004, 3 Cdo 108/2004, 3 Cdo 231/2008, 4 Cdo 20/2001).

7. V preskúvanom prípade napadla žalobkyňa prvostupňové rozhodnutie odvolaním, ktoré bolo v zmysle podacej pečiatky Okresného súdu Revúca (viď č.l. 37 spisu) podané osobne v podateľni tohto súdu 1. júla 2013. V dovolacom konaní ale žalobkyňa tvrdí, že odvolanie podala (už) 28. júna 2013 (piatok), a to prostredníctvom obchodnej spoločnosti ReMax Courier Service, s.r.o., predmetom ktorej je poskytovanie poštových služieb. K dovolaniu pripojila žalobkyňa aj fotokópie listín, ktoré údajne preukazujú včasnosť ňou podaného odvolania.

8. Podľa § 204 ods. 1 veta prvá O.s.p. odvolanie sa podáva do 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti rozhodnutiu ktorého smeruje.

9. Podľa § 57 ods. 3 O.s.p. lehota je zachovaná, ak sa posledný deň lehoty urobí úkon na súde alebo podanie odovzdá orgánu, ktorý má povinnosť ho doručiť.

10. Súd prvej inštancie vzhľadom na rozpor považovaný najvyšším súdom v údají o doručení odvolania (1. júla 2013 osobne v podateľni súdu) a údají o doručení tvrdenom žalobkyňou (28. júna 2013 prostredníctvom označenej doručovateľskej spoločnosti), kde predložená listina neobsahuje dostatočne identifikujúce vecné údaje (viď popis zásielky „POH-NŠ-1080 x odvolanie voči SP 66€ - dvojmo) vyzval žalobkyňu a jej právneho zástupcu (č.l. 169 a č.l. 171 spisu), aby doložila svoje dovolacie tvrdenia a náležite preukázala, že odvolanie v tejto veci právne účinným spôsobom podala 28. júna 2013.

11. Žalobkyňa a ani jej právny zástupca na predmetnú výzvu súdu prvej inštancie nereagovali.

12. Na základe vyššie uvedeného dovolací súd konštatuje, že postup odvolacieho súdu nemal v preskúvanej veci za následok odňatie možnosti žalobkyne pred súdom konať (§ 237 písm. f/ O.s.p.), nakoľko ak účastník na výzvu nereaguje alebo hodnoverným spôsobom nepreukáže svoje tvrdenia o doručení konkrétnej zásielky v konkrétny deň, súd vychádza z údajov o doručení vyplývajúcich z odtlačku podacej pečiatky súdu (viď R 145/2014, rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 3 Cdo 401/2015).

13. Preto dovolací súd správne podané odvolanie odmietol ako oneskorené, keď žalobkyňa nepreukázala hodnoverným spôsobom zákonom stanovenú lehotu na podanie odvolania (§ 204 ods. 1 O.s.p.) prostredníctvom orgánu s povinnosťou doručenia (§ 57 ods. 3 O.s.p.) a zo spisového materiálu vyplýva skutočnosť, že odvolanie podala po uplynutí lehoty (až) 1. júla 2013, a to osobne v podateľni súdu prvej inštancie.

14. Vzhľadom na to, že prípustnosť v danej veci podaného dovolania nevyplýva z ustanovenia § 239

ods. 1 a 2 O.s.p., nepreukázala sa opodstatnenosť argumentácie v dovolaní o dôvode zakladajúcom prípustnosť dovolania podľa § 237 písm. f/ O.s.p. a v dovolacom konaní nevyšli najavo ani ďalšie vady vymenované v § 237 O.s.p., dovolací súd odmietol dovolanie ako procesne neprípustné (§ 447 písm. c/ CSP) bez toho, aby skúmal vecnú správnosť napadnutého uznesenia odvolacieho súdu.

15. V dovolacom konaní úspešnej žalovanej najvyšší súd trovy dovolacieho konania nepriznal, lebo jej žiadne trovy nevznikli.

16. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

**Poučenie:**

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.